

KIES VOOR HET EEUWIGE LEVEN

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, in het dagelijkse leven moeten wij regelmatig keuzes maken. De uitkomsten en gevolgen van die keuzes bepalen vervolgens het verloop van ons leven. Hoe belangrijk is het derhalve om goede en juiste keuzes te maken. Als wij bijvoorbeeld een lening afsluiten die boven onze financiële mogelijkheden gaat, dan zullen we vroeg of laat langdurig vervelende consequenties ervaren. Hetzelfde geldt als we bijvoorbeeld overspel plegen. Na ontdekking zou het ons niet moeten verbazen als echtscheiding het trieste gevolg is. Beslist zult u overigens deze negatieve voorbeelden met positieve kunnen aanvullen. Hetzelfde geldt voor onze geestelijke levens! We zullen steeds weer opnieuw keuzes moeten maken. Maar omdat het uiteindelijk gaat om een eeuwig leven of een eeuwige dood, dienen we beslist de juiste keuzes te maken. Het is voor ons *“to be or not to be”*. Óf wij ontvangen eeuwig leven óf komen wij in de eeuwige dood terecht. Er is geen tussenweg!

Het leven hier op aarde is in feite slechts een voorportaal van het heerlijke, eeuwige leven samen met God óf van de trieste en vreselijke, eeuwige dood, waarbij we voor altijd van God zullen zijn afgescheiden. Ons aardse leven is ook niet meer dan een snel vervlogen damp en daarom niets vergeleken met hetgeen hierna komt en voor altijd duurt. Jak. 4:14 – *“Gij, die niet weet, wat morgen geschieden zal, want hoedanig is uw leven. Want het is een damp, die voor een weinig tijds gezien wordt, en daarna verdwijnt.”*

Maar desalniettemin moet ons korte, aardse leven worden geleefd en het is noodzakelijk om dit leven hier op aarde zo goed mogelijk te leven. Omdat God de Vader dit leven als een opleiding, als een soort tentamen beschouwt voor het eeuwige leven hierna. En we krijgen met ons korte leven maar één kans. In dit leven moeten wij er wat van maken! Indien wij volgens Gods normen falen in dit aardse leven, zou de uiterste consequentie kunnen zijn, dat er voor ons slechts de eeuwige dood rest. Maar als wij volgens Gods normen in dit leven slagen, zal Zijn beloning het eeuwige leven zijn.

Willen wij eeuwig leven ontvangen? De eerste, juiste keuze die wij dan moeten maken, is het aannemen van de Here Jezus Christus als onze persoonlijke Verlosser, Heer en Meester. In Hem is het eeuwige Leven. Hij is het eeuwige Leven Zelf.

Joh. 3:16,36 – *“Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Die in den Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven; maar die den Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem.”*

Joh. 6:40,47,54 – *“En dit is de wil Desgenen, Die Mij gezonden heeft, dat een iegelijk, die den Zoon aanschouwt, en in Hem gelooft, het eeuwige leven hebbe; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage. Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die in Mij gelooft, heeft het eeuwige leven. Die Mijn vlees eet, en Mijn bloed drinkt, die heeft het eeuwige leven; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage.”*

Joh. 10:28 – *“En Ik geef hun het eeuwige leven; en zij zullen niet verloren gaan in der eeuwigheid, en niemand zal dezelve uit Mijn hand rukken.”*

Broeders en zusters, ik wil u vragen: Heeft u Jezus met uw hele hart aangenomen? Heeft u Jezus, Die het eeuwige Leven is, in uw hart bewaard? En, mijn broeders en zusters, uiteindelijk gaat het erom of wij Jezus in ons hart hebben op het moment, dat wij dit aardse leven verlaten. Op dát moment zal de balans worden opgemaakt. Zijn wij dán in Jezus Christus? Leest u maar 1 Thess. 4:16-17.

Apostel Paulus getuigde uit eigen ervaring hierover het volgende in 2 Tim. 4:6-8, waarbij hij voor zichzelf concludeerde, dat hij zijn levensweg met goed resultaat zou afsluiten: *“Want ik word nu tot een drankoffer geofferd, en de tijd mijner ontbinding is aanstaande. Ik heb den goeden strijd gestreden, ik heb den loop geëindigd, ik heb het geloof behouden; Voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid, welke mij de Heere, de rechtvaardige Rechter, in dien dag geven zal; en niet alleen mij, maar ook allen, die Zijn verschijning liefgehad hebben.”*

Broeders en zusters, als we in ons geestelijke leven voor het nemen van een beslissing of het maken van een keuze staan, zullen we ons eerst moeten afvragen: *“Waar doe ik het voor?”* Precies zoals bij een schoolopleiding! Om een bepaald diploma te behalen, zullen we wellicht enkele jaren keihard moeten werken om er vervolgens misschien 50 jaar voordeel van en plezier aan te hebben. Ditzélfde moeten we ons goed realiseren als het gaat om ons geestelijke leven. We dienen ons in ons aardse leven geestelijk gereed te maken voor de ‘akte’ *“het eeuwige leven”*, waarvan we vervolgens voor altijd en eeuwig de heerlijke vruchten mogen plukken. Dus, vraag u af: *“Waar doe ik het voor”* en maak dan de juiste keuze! Wat u ook doet, doe het voor Jezus, doe het omdat u Hem liefheeft, doe het omdat u straks voor altijd bij Hem wil zijn. Col. 3:17, 23 – *“En al wat gij doet met woorden of met werken, doet het alles in den Naam van den Heere Jezus, dankende God en den Vader door Hem..... En al wat gij doet, doet dat van harte als den Heere en niet den mensen;”*

In Joh. 18:20-22 waren er enkele Grieken, die heel graag Jezus wilden zien en dit tegen Filippus en Andreas zeiden: *“En er waren sommige Grieken uit degenen, die opgekomen waren, opdat zij op het feest zouden aanbidden; Dezen dan gingen tot Filippus, die van Bethsaida in Galilea was, en baden hem, zeggende: Heere, wij wilden Jezus wel zien. Filippus kwam en zeide het Andreas; en Andreas en Filippus wederom zeiden het Jezus.”* Maar hun reactie was weliswaar begrijpelijk, maar in zekere zin toch ook verkeerd. Zij kwamen met het verzoek van de Grieken bij Jezus! Maar had Jezus in Matt. 5:8 niet het volgende gezegd: *“Zalig zijn de reinen van hart; want zij zullen God zien.”?* Dus dit hadden Filippus en Andreas tegen de Grieken moeten zeggen. Maar eigenlijk hadden zij zélf niet de juiste blik op Jezus als Zoon van God. En daarom waren zij niet in staat die Grieken op de correcte manier op Jezus te wijzen. Als wij niet de juiste blik op Jezus hebben, zijn wij eveneens beslist niet in staat om andere mensen (geestelijk gezien) tot Hem te brengen. Jezus’ reactie op het verzoek zal voor Filippus en Andreas daarom helemaal onbegrijpelijk zijn geweest, want Zijn woorden in Joh. 12:23-25 luiden: *“Maar Jezus antwoordde hun, zeggende: De ure is gekomen, dat de Zoon des mensen zal verheerlijkt worden. Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Indien het tarwegraan in de aarde niet valt, en sterft, zo blijft hetzelfde alleen; maar indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort. Die zijn leven liefheeft, zal hetzelfde verliezen; en die zijn leven haat in deze wereld, zal hetzelfde bewaren tot het eeuwige leven.”*

Broeders en zusters, wilt u Jezus zien? Jezus wees alleréerst op Zichzelf als het goddelijke Tarwegraan, dat zou moeten sterven opdat het veel vruchten zou voortbrengen. Blik dus op Hem, Die voor u stierf aan Golgotha’s kruis en u daardoor kan redden van de eeuwige dood. Dit is de vrucht die Jezus voortbrengt. Hij redt ieder die Hem aanneemt. Maar dit is slechts de ene kant van de medaille. Er is nog een andere kant aan de medaille, want Jezus legde ook direkt verband met de manier hoe wij ons eigen persoonlijke leven kwalificeren. Namelijk:

1. Als wij niet bereid zijn om net als Hij, het goddelijke Tarwegraan, te vallen en te sterven, zullen wij geen vruchten voortbrengen.
2. Want wie zijn eigen leven liefheeft, zal het verliezen (in een eeuwige dood).
3. Maar wie zijn eigen leven haat (en bereid is om het te verliezen), zal het bewaren tot het eeuwige leven.
4. En als wij bereid zijn geweest om net als het goddelijke Tarwegraan te vallen en te sterven, worden er veel vruchten voortgebracht.

Wanneer we een tarwekorrel in de lengte doorsnijden, zien we in het midden een heel klein kiempje met daarom heen een dikke laag van voornamelijk eiwitten. Als die korrel in de aarde wordt gezaaid, dan sterft de korrel af, maar die kiem komt juist tot leven en begint te groeien en wordt door de laag eiwitten gevoed. Uiteindelijk wordt het een plant die veel aren vol nieuwe graankorrels produceert, zodat er brood kan worden gebakken. Zó was Jezus! Door Zijn dood werd Hij het levende Brood waarmee de mensen kunnen worden gevoed.

Ook wij zijn als graankorrels. Wij zullen moeten sterven aan onszelf als wij vruchten willen voortbrengen. God de Vader heeft daartoe in ons de kiem gelegd bij onze wedergeboorte. Joh. 3:36 – *“Die in den Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven; maar die den Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem.”*

Joh. 5:24 – *“Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die Mijn woord hoort, en gelooft Hem, Die Mij gezonden heeft, die heeft het eeuwige leven, en komt niet in de verdoemenis, maar is uit den dood overgegaan in het leven.”*

Joh. 6:47-48 – *“Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die in Mij gelooft, heeft het eeuwige leven. Ik ben het Brood des levens.”*

Als wij bereid zijn om af te sterven aan ons oude karakter, zal die kiem gaan groeien en een vruchtbare plant vol aren worden. En straks als wij Jezus zullen ontmoeten in het eeuwige leven, zullen we aan Hem armen vol vruchten mogen aanbieden. Dan zullen we in Zijn liefdevolle ogen mogen blikken, waarna wij in een ondeelbaar ogenblik tot volmaaktheid zullen worden veranderd. 1 Joh. 3:2 – *“Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.”*

Geliefde broeders en zusters, het is noodzakelijk om bewust te worden van dit proces. Ons oude karakter, onze oude natuur, ons vlees, is als het eiwit om de levenskiem in de graankorrel. Het móét zeer beslist afsterven teneinde die kiem aan te zetten tot ontkieming en ontplooiing. Door Gods Woord zal het dan worden gevoed teneinde uiteindelijk vruchten voort te brengen. Die ene graankorrel van ons eigen, persoonlijke leven heeft geen enkel nut, tenzij dat het afsterft. Ná dat proces zal het vruchten voortbrengen. En de éérste vrucht die de Vader wil zien, is de opwekking in heerlijkheid van ons eigen, geestelijke lichaam. Maar het is een proces! De vruchten zal men dus niet meteen zien!

1 Cor. 15:35-37,42-44,48-50 – *“Maar, zal iemand zeggen: Hoe zullen de doden opgewekt worden, en met hoedanig een lichaam zullen zij komen? Gij dwaas, hetgeen gij zaait, wordt niet levend, tenzij dat het gestorven is; En hetgeen gij zaait, daarvan zaait gij het lichaam niet, dat worden zal, maar een bloot graan, naar het voorvalt, van tarwe, of van enig der andere granen.Alzo zal ook de opstanding der doden zijn. Het lichaam wordt gezaaid in verderfelijkheid, het wordt opgewekt in onverderfelijkheid; Het wordt gezaaid in oneer, het wordt opgewekt in heerlijkheid; het wordt gezaaid in zwakheid, het wordt opgewekt in kracht. Een natuurlijk lichaam wordt er gezaaid, een geestelijk lichaam wordt er opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam, en er is een geestelijk lichaam. Hoedanig de aardse is, zodanige zijn ook de aardse; en hoedanig de Hemelse is, zodanige zijn ook de hemelen. En gelijkerwijs wij het beeld des aardse gedragen hebben, alzo zullen wij ook het beeld des Hemelen dragen. Doch dit zeg ik, broeders, dat vlees en bloed het Koninkrijk Gods niet beërven kunnen, en de verderfelijkheid beërft de onverderfelijkheid niet.”*

Broeders en zusters, straks zullen wij worden opgewekt tot volmaaktheid en zullen wij het onverderfelijke, heerlijke Beeld van de Hemelse Jezus, onze Bruidegom, mogen dragen. Hiervoor maken wij ons klaar. Dit beeld hebben wij voor ogen. Dit is ons doel! Dit is met name de vrucht die God de Vader in en aan ons wil zien. Geestelijk volkomen veranderd, gereed en toebereid als deel van de Bruid van het Lam. Dáárom dienen we af te sterven. Openb. 19:7 – *“Laat ons blijde zijn, en vreugde bedrijven, en Hem de heerlijkheid geven; want de bruiloft des Lams is gekomen, en Zijn vrouw heeft zichzelf bereid.”*

Openb. 21:2 – *“En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, nederdalende van God uit den hemel, toebereid als een bruid, die voor haar man versierd is.”*

In het licht van de studie van de historische, Israëlitische Tabernakel staat Joh. 12 (waarin Jezus over het tarwegraan spreekt) geschreven in het teken van de zeven bloedbesprenkelingen op het Verzoendeksel van de Arke des Verbonds. Dit vond plaats op de grote Verzoendag door de hogepriester.

Op deze dag waren reeds een var (rund) en een bok voor de zonden geslacht en geofferd op het Brandofferaltair (Lev. 16). Hun bloed had dus voor Israël's zonden gevloeid, verwijzend naar het Kruisoffer van Jezus. Maar tóch was het voor God dus nog absoluut noodzakelijk, dat het bloed éérs op de Ark werd gesprenkeld vóódat de verzoening van de zonden van het volk voltooid was. In verband met het tarwegraan dat moet sterven, zien we hier dus de uitdrukkelijke wil van God dat ons vlees, ons oude karakter, volledig moet afsterven en worden verzoend door Jezus' kostbare Bloed.

Jezus verlangt niet, dat wij vooral in het materiële succesvol zijn. Het gaat Hem niet om onze carrière of de hoogte van onze bankrekeningen. Het gaat Hem om het succes in ons geestelijke leven. Het gaat Hem met name om de allerbelangrijkste vrucht in ons geestelijke leven, de opwekking tot heerlijkheid van ons eigen geestelijke lichaam. Daarom doen wij er goed aan om niet geestelijk af te dwalen door te kiezen voor materiële vruchten in ons leven. Laten we toch kiezen voor geestelijke vruchtdracht.

Zo was het volk Israël in de dagen van de grote profeet Elia geestelijk afgedwaald. Zij waren de afgod Baäl gaan dienen. "*Baäl*" betekent "*heer*" of "*bezitter*" en hij was de afgod van de natuur die "zorgde" voor de ontkieming en de groei van de gewassen op de velden en de geboortes in de veekuddes. Ook "zorgde" hij voor vruchtbaarheid bij de mensen. Met andere woorden, Baäl was de afgod van het materiële succes in het mensenleven. Israël was Baäl nagevolgd en had hun liefhebbende God Jahweh verlaten, onze Vader die alleen in staat is om naast materiële vruchten ook geestelijke vruchten te schenken. Velen van hen hadden God zelfs definitief verlaten en waren priesters en profeten van Baäl geworden. Anderen hadden God in ieder geval verwaarloosd. Zij waren met name niet in staat om voor God te kiezen, want Baäl lokte hen ook.

Broeders en zusters, wat is dit toch herkenbaar in onze levens! Is het niet zo dat wij eigenlijk vaak niet definitief en voor honderd procent voor God de Vader en voor Jezus willen kiezen? Is het niet zo dat wij zowel van het geestelijke als van het materiële willen profiteren?

Maar we zullen een bewuste keuze moeten maken. Als de Here Jezus Christus en de Vader God is, volg Hem dan na! Als de afgod van het materiële werkelijk god is, volg hem dan. Maar maak een keuze! Dat was ook Elia's oproep aan het volk Israël. 1 Kon. 18:21 – "Toen naderde Elia tot het ganse volk, en zeide: Hoe lang hinkt gij op twee gedachten? Zo de HEERE God is, volgt Hem na, en zo het Baäl is, volgt hem na! Maar het volk antwoordde hem niet een woord." Elia's woorden waren: "*Hoe lang hinkt gij op twee gedachten?*". De Ampified Bible zegt: "*How long will you halt and limp between two opinions?*" Hoe lang staan we (weifelend) stil en springen we heen en weer tussen twee gedachten? Wanneer maken we nu eens een definitieve keuze?

Iemand die hinkt, broeders en zusters, loopt mank en kreupel. Hij of zij is meestal niet in staat om rechttuit te lopen, loopt vaak weifelend en slap op de benen. Zien we hierin niet de toestand van vele geestelijke levens in deze dagen? Niet in staat om het najagen van het materiële vaarwel te zeggen en om definitief te kiezen voor Jezus?

Maar wie vandaag moed verzamelt en tot God komt en het altaar van zijn of haar geestelijke leven herstelt en kiest voor de Here Jezus Christus, die zal ook Zijn antwoord ontvangen. Leest u maar 1 Kon. 18:30-39. Dan zal Jezus, onze Redder, antwoorden met vuur uit de hemel. Hij zal het vuur in het hart geven.

1 Kon. 18:38-38 – "*Toen viel het vuur des HEEREN, en verteerde dat brandoffer, en dat hout, en die stenen, en dat stof, ja, lekte dat water op, hetwelk in de groeve was. Als nu het ganse volk dat zag, zo vielen zij op hun aangezichten, en zeiden: De HEERE is God, de HEERE is God!*"

Moge onze lieve Jezus u en mij deze week rijkelijk zegenen. Amen!